

продукції становить 3 роки із зазначеної дати виробництва. Якщо термін менший, то тоді на товарі буде зазначено дві дати: виробництво та термін закінчення придатності. При стандартному терміні реалізації більшість виробників частіше вказує на упаковках тільки дату виготовлення, рідше – лише Придатний до.

Як правило, терміни корейської косметики вказуються виробниками за допомогою ієрогліфів:

사용기한 -термін придатності

까지 – до

제조 – виготовлено

년- рік

월- місяць

Але іноді на корейській косметичці може бути маркування латиницею:

MFG (Manufacturing) – дата виробництва;

EXP (Expiration) – придатний до.

Не менш важливим є штрих-код. У корейській косметичці використовується система кодування, яка прийнята і в країнах ЄС, а саме – EAN-13. Штрих-код починається з комбінації цифр 880, що визначає код даної країни.

Висновки. Маркування КЗ є важливим елементом, що допомагає ідентифікувати товар та звернути на особливості його використання і умов його зберігання. Маркування у Південній Кореї має свої особливості, що може ускладнити розуміння властивостей товару. Аналіз зазначених документів дозволяє розшифрувати позначки та зрозуміти сам процес маркування у Кореї, адаптуватись під його специфіку.

РОЛЬ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ, МЕДИЧНИХ ТА ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ЗАПОБІГАННІ ПОШИРЕНОСТІ АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНОСТІ

Яхно Т.А.

Науковий керівник: Волкова А.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

socpharm@nuph.edu.ua

Вступ. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, антибіотикорезистентність входить в десятку найбільших загроз для людського здоров'я. Якщо антибіотики перестануть діяти – 3 з 10 випадків пневмонії можуть призвести до смерті, 5 з 1000 жінок не зможуть вижити після пологів, хворі на туберкульоз матимуть на 25% менший шанс вилікуватися. Такі хвороби, як менінгіт, ангіна, вушна інфекція, кесарів розтин – можуть стати летальними. На сьогоднішній день, при інфікуванні метицилін-резистентним золотистим стафілококом, на 64 % вищий ризик смерті, ніж при інфікуванні звичайним штамом золотистого стафілококу. Зараз дана інфекція вже призводить до невиліковних пневмоній та сепсисів.

На сьогодні проблеми антибіотикорезистентності приділяють увагу і на міжнародному, і на державному рівні. Лише за умов спільних злагоджених дій усіх країн світ можна зменшити швидкість поширення резистентних інфекцій і зменшити кількість невиліковних через них хворих.

Мета дослідження. Визначення ролі державних органів, медичних та фармацевтичних працівників у запобіганні поширеності антибіотикорезистентності.

Матеріали та методи. Матеріалами дослідження стали нормативно-правові документи та дані наукової періодичної літератури.

Результати дослідження. За результатами аналізу основних нормативних документів, якими на національному рівні визначено заходи щодо протидії поширенню антибіотикорезистентності, встановлено, що розроблені Міністерством охорони здоров'я України (МОЗ) програми і заходи базуються на загальносвітових підходах.

Так, розроблено МОЗ України та затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 р. №116-р Національний план дій щодо боротьби із стійкістю до протимікробних препаратів», метою якого є забезпечення раціонального використання протимікробних препаратів у сфері охорони здоров'я, ветеринарної медицини та харчової промисловості; впровадження дієвої системи епідеміологічного нагляду за антибіотикорезистентністю, її інтеграції до загальноєвропейської мережі; мінімізування ризиків формування та поширення внутрішньолікарняних штамів мікроорганізмів, які мають стійкість до протимікробних препаратів; приведення у відповідність до вимог ЄС лабораторної діагностики інфекційних хвороб та визначення чутливості мікроорганізмів до протимікробних препаратів.

Ще одним документом є розпорядження Кабінету Міністрів України від 27.11.2019 р. № 1416-р «Про схвалення Стратегії забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту за принципом «єдине здоров'я» на період до 2025 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації». Відповідно до даної стратегії необхідним є підвищення свідомості та покращення розуміння питань стійкості до протимікробних препаратів; накопичення знань за рахунок досліджень та епідеміологічного нагляду; зменшення кількості випадків інфікування шляхом створення задовільних санітарно-гігієнічних умов та вживання ефективних заходів профілактики інфекційних хвороб; оптимізація використання протимікробних препаратів в охороні здоров'я людей та тварин;

Наступним документом є Наказ МОЗ України від 03.08.2021 року №1614 «Про відділ з інфекційного контролю закладу охорони здоров'я та установи/закладу надання соціальних послуг / соціального захисту населення». Метою функціонування даних відділів визначено забезпечення заходів боротьби з антимікробною резистентністю; зниження ризиків поширення інфекційних хвороб, пов'язаних із наданням медичної допомоги; реагування на ситуації, пов'язані із поширенням інфекційних хвороб у закладах охорони здоров'я; моніторинг споживання антимікробних препаратів проводиться згідно розробленої інструкції з впровадження адміністрування антимікробних препаратів в закладах охорони здоров'я, які надають медичну допомогу в стаціонарних умовах.

Ще одним вагомим кроком у вирішенні проблеми антибіотикорезистентності стало посилення контролю відпуску антибіотиків і зменшення нераціонального їх споживання. Так, до порядку «Відпуску лікарських засобів і медичних виробів з аптек та їхніх структурних підрозділів», затвердженого Наказом МОЗ України від 19.07.2005 року №360 внесено зміни, якими встановлено, що з 01.08.2022 року відпуск антибактеріальних лікарських засобів з аптек здійснюється за електронним рецептом. Така міра повинна забезпечити моніторинг даних про обсяги застосування антибактеріальних лікарських засобів; формування у суспільстві культури відповідального вживання антибіотиків.

Враховуючи, що саме медичні і фармацевтичні працівники мають постійний контакт з пацієнтами, відвідувачами аптек, вони мають ключову роль у запобіганні поширеності

антибіотикорезистентності. Прийняття нормативних документів, розробка планів, стратегій, рекомендацій не буде дієвим, якщо усі учасники процесу лікування не дотримуватимуться основних дій у вирішенні даної проблеми, зокрема фахівці повинні: забезпечувати необхідний стан гігієни у лікувальних закладах охорони здоров'я; вдосконалювати свої знання у галузі раціональної антимікробної терапії; призначати та відпускати антибіотики лише тоді, коли вони потрібні, дотримуючись рекомендацій ВООЗ та класифікації AWaRe; передавати дані про пацієнтів, які мають стійкість до антибіотиків; інформувати пацієнтів щодо правильного прийому антибіотиків, про проблему антибіотикорезистентності та можливі наслідки їх неправильного використання.

Висновки. Таким чином, можемо сказати, що всі суб'єкти системи фармацевтичного забезпечення населення відіграють ключову роль у регулюванні та запобіганні поширеності антибіотикорезистентності. Для реалізації та успішності усіх зазначених заходів необхідно впроваджувати узгоджений і комплексний підхід на глобальному, національному та регіональному рівнях задля покращення ефективності профілактики та лікування інфекційних хвороб людини, зниження тяжкості та тривалості перебігу цих хвороб, зниження смертності серед населення, пов'язаної з поширенням мікроорганізмів, стійких до антибактеріальних лікарських засобів.

STUDY OF THE PROCESS OF "PHARMACEUTICAL NAMING " OF MEDICATIONS IN UKRAINE

Karnaukh D.V.

Scientific supervisor: Surikova I.O.

National University of Pharmacy, Kharkiv, Ukraine

socpharm@nuph.edu.ua

Introduction. In recent years, the pharmaceutical market has been growing rapidly, in particular, today there are more than 11,000 ready-made medicinal products in Ukraine. Each drug has its own name, but they can be difficult to understand not only for patients, but also for medical and pharmaceutical professionals. A large number of similar names can potentially lead to the appearance of drug-related errors, which can lead to the deepening of the problem of irrational use of drugs, increased morbidity, etc.

The aim of the study. To investigate the process of "pharmaceutical naming " as a factor influencing the problem of the consonance of drug names in Ukraine.

Research methods. In the course of the research, we used the system-analytical method to analyze the scientific literature and the domestic legal framework. The method of scientific generalization was used to formulate the conclusions.

Research results. "Pharmaceutical naming " is a complex process of creating and choosing image names for medicinal products. It is a well-known fact that each drug has 3 names – chemical, international non-proprietary and commercial. The chemical name reflects the composition and structure of the medicinal product, the international non-proprietary name (INN) is accepted for use worldwide for ease of identification of the drug, but may be unclear to the consumer. That is why manufacturers create trade names of medicinal products, which are often short, clear and easy to remember.